

Lovforslagets Behandling i det andet Ting, at denne Tilslutning fra frikonservativ Side bestod. Da det endvidere havde faaet Tilslutning fra den Minister, der indenfor Ministeriet repræsenterer Partiet Venstre, var der ikke ringe Grund for mig til at tro, at Sagen ogsaa kunde gennemføres indenfor Partiet Venstre. Jeg siger dette med Henblik paa de Bemærkninger, der er gjorte om Partiet Venstres Stilling til Sagen, og den Forskel, der har været paa Partiets Stilling her i Folketinget og i det andet høje Ting. Jeg minder altsaa om, at der i Virkeligheden fra Begyndelsen var en repræsentativ Tilslutning til Lovforslaget fra Partiet Venstre, og at denne Tilslutning har fortsat sig under Behandlingen gennem Venstres Stilling i Landstinget.

Jeg nødes derefter virkelig igen til at sige nogle Ord om Spørgsmaalet: de private Vinbeholdninger, et Spørgsmaal, som efterhaanden antager Dimensioner, som jeg end ikke tror, selve Vinbeholdningerne paa nogen Maade har. Det synes nu at være blevet et Spørgsmaal om Liv og Død, om der skal skattes af den Vin, der ligger hos private Folk; og det er blevet til, at der mod mig fremsættes en Anklage for en Uoverensstemmelse, der skal være fundet hos mig, idet jeg, til Trods for de Udtalelser, jeg fremsatte, jeg husker ikke, om det var ved Fremsættelsen eller ved første Behandling, men det var vist ved første Behandling, alligevel senere har tiltraadt denne Beskatning. Maa jeg minde om, hvorledes Forholdet er. Allerede ved Lovforslagets Behandling i Finansministeriet og ogsaa ved dets Behandling i Ministeriet har jeg naturligvis maattet drøfte Spørgsmaalet om, hvorvidt de private Vinbeholdninger skulde beskattes eller ikke. Det laa ganske naturligt saaledes, at man maatte gaa ud fra, at det var Finansministeriet, der skulde have Kontrollen, Opsigten, Vurderingen o. s. v. overfor de private Vinbeholdninger, og dette forekom mig at være uigennemførligt, thi i samme Øjeblik det skulde ske, blev det Toldvæsenet, som maatte vurdere Vinbeholdningerne og dernæst gennemføre en Kontrol, hvorved man paa ethvert Punkt undersøgte, om der nu af Vinbeholdningen var udtaget Varer til en vis bestemt Værdi. Man maatte oven i Købet have anbragt Toldlukke for den Del af Vinbeholdningen, som Ejeren ikke mente skulde forbruges. Det var en meget omstændelig Sag, som efter min Mening vilde have tvunget os til at forøge Toldvæsenets Per-

sonale, da man ikke kunde tvinge eller bevæge det nuværende Personale til ogsaa at paatage sig denne Opgave. Jeg ansaa det altsaa for uigennemførligt og anførte alle de Grunde, jeg syntes talte derimod, og som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) nu har fremdraget efter en Udtalelse af mig. Jeg nævnede dernæst i denne Sammenhæng Politiet, idet jeg stadig gik ud fra, at der var en Nødvendighed for en Vurdering eller, om jeg saa maa sige, en Omvurdering og en gennemført Kontrol bagefter, og dette ansaa jeg for uigennemførligt. I det Folketingsudvalg, som behandlede denne Sag, blev der, efter at der var fremkommet Udtalelser til Fordel for en saadan Beskatning, særlig paa den stærkeste Maade fra Partiet Venstre, men ogsaa fra andre Grupper, atter Spørgsmaal herom, og man var meget ivrig for at faa en saadan Beskatning gennemført. Der blev saa i Udvalget foreslaaet en Affattelse af en dertil sigtende Bestemmelse, som var højst forskellig fra den Form, jeg havde kunnet tænke mig, nemlig saaledes, at det hele i Virkeligheden blev overladt til den private Skøn og gode Villie, og der aldeles ikke krævedes en administrativ Forholdsregel af den Art, jeg havde tænkt paa. Man kan sige, at det var en Fejl af mig, at jeg ikke havde tænkt mig denne Mulighed, men jeg havde altsaa ikke tænkt mig den, og jeg tilstaar altsaa denne Synd, at det ikke var mig, som hittede paa, hvorledes man kunde ordne Forholdet paa en baade lempelig og gennemførlig Maade. Dette skete altsaa gennem det Forslag, som fremkom i Udvalget, og da det i Finansministeriets Bearbejdelse forekom mig efterhaanden at antage en meget rimelig, forstaaelig og forstandig Karakter, gik jeg ind derpaa. Hvis dette nu skal fremstilles som en overmaade stor Vaklen hos mig med Hensyn til Principper og Beskatningsformer, tror jeg, at jeg kan tage saadanne Bebrejdelser med Ro. Jeg har altsaa fra Begyndelsen ikke troet, at man kunde gennemføre en saadan Beskatning; senere er jeg gaaet ind paa et Forslag derom, som er fremkommet gennem et Udvalg. Naar jeg har tiltraadt det, er det ikke just for at faa hele dette Lovkompleks gennemført, thi jeg vil antage, at hvis det hele havde staaet paa, om en saadan Forholdsregel blev gennemført eller ikke, havde det virkelig nok været muligt at gennemføre det uden denne Forholdsregel. Jeg tror ikke, at noget Medlem af den høje Rigsdag har ment, at hele dette Lov-